

Ön Sözü Yoktu Aşkın Hafız

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Eylül 2020

İsmarladığım mutluluktan ferimi saklayan içre dönük bir yolda bağımsız dıştan dışa yürürken içimin mevsimi köhne bir köprünün ayaklarına kapanmış sağanağın yaşını silen bir kuş gibi ölümcül bir taarruz olsa olsa beylik bir yalnızlıkta taş köprünün duvarlarına iliştiğim bir düş sepetinde asla da ulaşmayacakken adresime.

Asası mevsimin iri çok iri gözleri
Şahikanın.
Bir kunduzun hasreti ölümlü mevsime
Düş gücüne ihanet eden şairin de efkârı...
Kuzu kuzu teslim olmaksızın ömre
Demli bir çay içmenin de mealidir hani
Her yazılası şiirde:
Bu son olmalı, dediğim dibi delik heybemden
Fırar eden nefesim
Al yanaklı bir çocuk
İçimin ikramı yetmedi gitti de hani bunca hüzne.

Fitratı mıydı Fırat'ın...
Akıp giden suda saklıydı ölümün ferisi.
Ve perde, hafız
Aşka mahsus bir kelam
Sözcüklerin yüreği d/ağladığı
Her ölümlünün arka yüzü denk düşerken
Cehenneme.
Makûs cennetin de fırası şiirlerden
Şiir olmaya ne hacet
Şiir doğdum ben.

Reva olsa ne olmasa ne?
Rivayetlerin olsaydı keşke tekerrürü
Zambaklarda kaçkın imgeler
Aklımın koridorlarında gezer de gezer
Dolanırım
Hele ki iki yakası şehrin
Vardiyalı severken yeri göğü günbegün

Eksilen bir şeyler var en içimde
En olmaya ne gerek, hafız?
En/damlı bir düşün ta kendisiyim...

Sükûn dilendiğim
Ayrı gayrı da düşmedim madem
Öncemden
Kaykılan güneş ve mağdur mehtap
Sahi, yitip giden son ferman mıydı?
Yazmaya durduğum inci inci serdiğim
İnceldiği yerden de kopamadı gitti hani
Bir öğreti tasdiklenen
Bir öykü yüreği mimleyen
Bir rüzgâr ki içimi alt üst eden.

Mevsimin dolduruşuna geldim, hafız
Hafifçe solduğum gün ertesi
Geceye doğmakmış aşk meğer
Girift bir yürekte saklı azığa aldıklarım.
Sancılı kelam sevdalı yalan
Ön sözü yoktu zaten bu aşkın
Nihayetinde yenik düştüğüm yeniden
Neyse alıp veremedim kendimle
Bir kereliğe mahsus olsa da razıydım hani
Sevmekse kendimi.

Ne malum yaşadığım?
Ne malum bir nebze de olsa aykırı olmadığım?
Günü öğüttük be hafız:
Sil baştan hazan.
Takvimlerde sarsılan tarihler
İndinde ömrün göğü kundakladığım her yeni özlem
Şerh düşmekse tarihe
Tarih olduk da yittik kaç kere.

Atlas yüreğin yorgunluğu
Cümle pazarında tezgâha düşen kelimeler
Salkım saçak kapışan kindar gölgeler
Tahayyülü hepten imkânsız mutluluğun

Toz filan da kaçmadı gözlerime
Özlediğime talibim Rabbim
Bir satırsa kelime kelime doğradığım
Ya da miskin bir satıra serilip
Kuytulara saklandığım.
Hem özmem de kayıp, hafız
Özgün bir ritimmiş meğer imkânsızlık
Güdümlü bir ömür küredığım
Gülümsenin tahayyülü dahi akla zarar,
Gönül yorgun malum
Göğe konduğum her ezan vakti, hafız
İssizliğin rotası peşim sıra eşlik eden...